

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közigazgatási s társadalmi lap.

A SZABADELVOPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hazhoz hordva vagy vidékre postai úton.
 Egész évre 10 ft.
 Félévre 5 ft.
 Negyedévre 2 ft 60 kr.
 Egy hónapra 1 ft.
 Előfizethető helyben a kiadóhivatalban.
Kutasi Imre nyomdájában, azzal Telegr. K. Lajos és Ifj. Császár Károly könyvkereskedésükben, vidéken a postahivatalokban.

Hirdetési díj:
 öt hasábon, hetente 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megismételt hirdetéseknek leegyesítendő dírt. Helyi hirdetések minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétettek fel. — A hirdetéseknek a szerkesztőségben és kiadóirodában. Az előfizetési s hirdetési pénzek a kiadóhivatalba, a lap szerkesztőségébe tartozó közlegelőző, Fried-ház 19. sz. alatt eszimezendők.

Debreczen, április 21.

A helybeli függetlenségi párt már két óra óta tart Debreczen városában egy szervezett kört, hol a párt tagjai naponként összejöhettek, beszélgethettek a közügyekről, eszméket cserélhettek, megvitathatták, mi hogyan volna jobb s értesülhettek mind arról, a mi a párt vagy az ország és a város dolga. Igen helyesen teszik s nekünk álmunkban sem jutott eszünkbe olyan sületlenség, hogy megírjuk őket azért, mert a közügyek iránt érdeklődnek.

A helybeli szabadelvű párt tagjai szintén ily kört szándékoznak maguknak állítani, hol elvtársaikkal találkozhassanak s megvitathassák az ország ügyeit és a saját ügyeiket.
 „Óhó! az nem járja! azt már nem tűrjük” — kiált föl akkor valaki a függetlenségi párt közpönyeje alól; — „hogy mernek az urak kört állítani? Kirjuk a nevet az újságba valamennyinek, a ki oda be mer lépni, megbélyegezzük, pellengére állítjuk őket, mint hazafutókat. Csak rajta hát, fogdossák össze a verebekt!”

Nagyon furcsa némely ember észjárása. A mi neki szabad, az másnak nem szabad. S ezt nevezik magyar demokráta nyelven „valódi szabadelvűségnek”. S ez az úri ember, ki ily létségbelvonhatlan módon bebizonyította, mily hasznos tagja lehetett volna például a muszka hivatalnokai karnak, abban is kitűnik, hogy hazája történetének ismeretében ép oly alapos, mint a mily fölvilágosult a más nézetek iránti türelmemben.

Szerinte a mai szélsőbaloldali Bocskayak, Rákóczyak az 1848—49-iki lőcső eszméinek örököse, az egyedüli nemzeti párt; mi a labancok utódai vagyunk, az osztrák párt, mely Bécsben hitte boldogsága netovábbját s a móhó kézséggel rohant az osztrák katonákkal vegyesen saját hazájára kárát, saját nemzetisége, hönfitársai eltiprására.

A Rákóczy-korszak kissé messze esik, nem eszda s nem is veszünk rósz neven a „Debreczen” vezércikliről, ha ott eltéved és elfelejt, hogy az egyetlen Túróc megye volt az, mely elvált a nemzeti ügytől. De, cikliről ír kegyes engedelmevel, az sem rohant az osztrák katonákkal vegyesen saját hazájára eltiprására, hanem csak arra intette költelvében a többi megyéket, hogy ki keltsék békült Ausztriát.

Igenis, ennek az eszmének mindig voltak hívei. Néha talán helytelen időben, mint Túróc megye az említett esetben, mert midőn az egész nemzet fegyvert ragad szabadságáért, egyeseknek nem szabad ott gátólag közbelépni. De valahányszor kilátás nyílt arra, hogy az ország jogait, szabadságát békés úton és Ausztriától elszakadás nélkül is biztosítani lehet, e nemzet legjobb, legneme-

sebb fia, a Bocskayak, a Rákóczyak maguk is örömet hajlottak a békés utra s a nemzet mindig kész volt követni azokat, kik a béke olajágával álltak élére.

Igaz, hogy voltak a reakciónak gyászos évei hazánkban; de azokhoz semmi közünk. Nem a mi soraink közül teltek ki az abszolutizmus társzai; ellenben ama nagy nemzeti harcban, melyet Magyarország 1849-ben alkotmányáért vívott, ott lehetett látni pártunknak csaknem minden nevesebb tagját. S ha még egyszer ugy fordulna, hogy ez ország szabadságát, nemzetiségünket, létünket csak fegyverrel lehetne megvédeni, újra ott találunk minket a harc-térén. Akkor tessék majd neveinket följegyezni s megolvasni, hogy mi leszünk-e többen vagy önk?

Egyelőre azonban szerencsésjókra bízottiva vannak önk, hogy nagyhangú frázisaikat nem kell tettekkel is beváltani. A király alkotmányseretete s a magyar nép nagy többségének józan higgadt politikája ki tudta kerülni a különböző érdekek összeütközését s oly állapotot teremtett, mely tartóssággal bíztat, mely módot nyújt Magyarország szellemi és anyagi ereje kifejtésére s mely, bár nehéz viszonyok terhe súlyodott is reánk utóbbi időben, mindenesetre sokkal jobb, mint kivezény az új próbálkozások bizonytalan tengerére. Hálát adunk az istennek, hogy sikerült kikerülnünk az örvényeket, melyekben már egyszer harmincz évvel eze lőtt hajótörést szenvedett hazánk s a szabadság ügye; nem kívánkozunk vissza közéjük.

Ez a mi politikánk. Könnyű ezt megérteni s hiszszük, hogy évről évre többen megértik e józan, okos magyar népből, mely épen józanságának s politikai belátásának köszönheti, hogy idegenektől, ellenségektől körülvéve, ezer év óta fennáll.

— Az országgyűlés összeülése alkalmával benyújtandó kormányjavaslatok közt lesz a „Bejelentési hivatal” felállításáról szóló törvényjavaslat is, mely a Zichy Viktor gr. belügyminiszteri államtitkár előkötlete alatt tartott értekezletek alapján készült. Ezen kívül az illetékes teendő lesznek még az erdőtörvényjavaslat letárgyalása, a boszniai adminisztrációra vonatkozó törvényjavaslat; Spizsa bekebelezésének törvénybe iktatása; a beszállásos törvényjavaslat. — Ha idő lesz — a kassa-oderbergi vasutra vonatkozó előterjesztés is napirendre kerül; máskülömben öszre marad; a bizottsági tárgyaláson még keresszük a nemz. közism. köztervényvel együtt. Természetes, hogy a Tiszaszabályozásra és Szegeder vonatkozó előterjesztések is előkerülnek.

— A magyar járadék nemcsak nagy kelendőségnek örvend, de oly mértékben is olyan kelet el, hogy a hypothekális kölcsönt főkéntesen feleslegé tette; ugy, hogy april első hetében erről már hivatalosan lemondott a kormány. A kincstári utalványok felénel több be van váltva; be lenne még több is, de most már nem igen hozzák.

A „Debreczeni Ellenőr” tarczaja.

A csendes évek története.

Irta: Jokai Mór. *)

Azokról az évekről fogok megemlékezni, a miket se költő, se történétirő nem méltat figyelmére, a mikről a professorok a katedrálból nem prelegálnak hallgatóik előtt, a mikről az apák a kandalló mellett nem mesélnek fiaiknak. Mert a fényes, hűstetkekkel teli, pán-csélban és lovon járó esztendőknél akad elég történetirője, hős költője, hanem azokkal az alázatos, rongyokban és mezitláb járó esztendőddel, a mikben nem történik semmi nagy dolog, nem is örömet foglalkozik valaki. Kell ahhoz valami undor a ragyogás iránt, a hogy Hugo Viktornek egy hóse a „századok legendájában” mondja: „annyit láttam a dicsőség-ből, hogy vágyom már a szemetre.”

Ime a história nélküli évek szemétdomb-járól egy banyu rongyot szedtem össze. — Mit akarok vele csinálni? Azt, a mit a rongyokból szoktak: tiszta papirt — kimondatlan igazságok számára.

Mi vezetett erre az eszmére? A legközelebb lefolyt idők politikai küzdelme.

Egy eszme volt népszerű Magyarországon, egy nagymérvű háború megkezdése a keleti kérdésben.

Nem titkolom, hogy én egyáltalában béke barát vagyok, de különösen óhajtom a békét az osztrák magyar monarchia számára, leges-

— A novi-bazári egyezmény, mint a N. Fr. Presse jelenti, végre megkötötték. Zichy Ferenc gróf már megkapta a felhatalmazást a portával kötött egyezmény aláírására. Az aláírás talán tegnap ment végbe. Az egyezmény megújítja a monarchiának a megszállás jogát az egész novi-bazári területre, beleértve Mitroviczt is.

Egyházkerületi gyűlés.

(Folytatás)
Apr. 20-án leginkább compromissus ügyek voltak szönyegen.

G. M. vidéki gymnasium tanár erkölcs-telenséggel egybekötött kötelességmulasztás vétségé miatt előbb ugyan ideiglenesen fel-függesztetvén, aztán az egyházkerületi törvény-széke által állásfoglalás megfosztatván, ügyét az egyh. ker. gyűléshez fellebbezte. Határozatott, hogy az ügyben szigorú vizsgálat tartassék; addig is pedig az állásfoglalás ideiglenes fel-függesztés érvényben hagyatik, azonban a megfosztási ítélet megsemmisítetik.

Tokaji Nagy Gábor úr-életi pap az egyházkerületi gyűlésen állásfoglalás önkényes lemondás alapján fölmentettné nyilatkozott. Az egyh. ker. gyűlés azon okból, mivel a lemondás nem volt hivatalos, hanem csak magán levél alakjában b-terjesztve, s miután illető lelkész, mint felebbezőből kitűnik, azt csak az elzáró missziónak iránti haragjában írta s később visszavonta, megsemmisítette az ítéletet, utasítván egyszersmind az illető egyházkerületet, hogy T. N. G. ügyében az elmulasztott vizsgálatot tartsa meg.

Következett a péterszegi lelkészválasztás ügye. Említett helyen Békely Lajos ottani időközi lelkész 63 szavattal 59 ellenében lelkészi megválasztott. E választás ellen több ottani lakos panaszt nyújtott be az egyh. megyéhez, azon okból, hogy a választásnál vizsgáló bizottság tagjai az egyh. megye küldött-ségét neveztek ki az ügy megvizsgálására, mely a választásban törvénytellenes tényt vagy visszaélést nem találtak. Békelyt állásában megerősítendőnek, a panaszosokat pedig állítólagos sértő kifejezéseikért, s alaptalan vádokat pénybírságra ítéldőknek s polgári törvény-székekné átadandóknak véleményezte. Az egyh. megye csakugyan ez értelemben mondta ki a végzést. — Ekkor Békely Lajos az espereshez hivatalosan beadta lemondását — melynek folytán ez új választást rendelt el s azon Varga Bálint 21 szótöbbséget nyert. Az egyházkerület e választást megsemmisítette, miután szerinte Békelynek nem volt joga a dolog menetét megakasztani s így lemondása nem fogadható el, s őt jelenti ki törvényes lelkésznek. Ez ellen több péterszegi lakos fellebbez. Az egyh. ker. gyűlés a folyamódásokban állítólag sértő szokat használt panaszosok-kal, mivel a csatolt okiratokból kitűnik, hogy vizsgálás, habár nem is oly nagymérvű, mint ezek állítják, csakugyan követettetik, büntetendőknek nem találják de miután azok a költés-gek megterítésére már önkéntesen beleegyeztek, a dolog ez oldalát érintetlenül kívánja hagyni; másrészt az első választás a megválasztott lemondása által eo ipse megsemmisülvén, az esperes eljárását teljesen correctnek találja s Varga Bálint elválasztását megérősíti.

Császár S. esztári lelk. lemondása, mire ő azon meggyőződésből határozta el magát, hogy a háború akármint dőne is el, nyugodt maradásra azon helyen nem volna. — elfogadták s papí-feltesztésének utalványoztatni kért része kiadott határozattal.

A mai napon leginkább egyh. adó elleni felfolyamódások és kisebb fontosságú panaszos ügyek tárgyalattak.

Napi hírek.

Városunk és megyénk hódelati feliratai a tegnapelőtti napon elküldettek.

Az első kívül lilászin bársony, belől antique moir tokban, arany dombor kinyomattal, rajta a feliratt: „Debreczen szabad királyi város hódelati felirata 6 császári és apostoli királyi felségeik ezüst menyegzője alkalmából 1879. április 24.” Az utóbbi tokja kívül cseresznye-piros bársony, belől kek moir, ezüst dombornyomattal, rajta a feliratt: „Dicsőségesen uralkodó Első Ferencz József ausztriai császár, Magyarország apostoli királya és Erzsébet császárné és királyné 6 felségeikhez általvaló hódelattal bánya, a melyeknek mindegyike képes ezert forintot készpénzben lehetni.

Az érczépnyben kívül azonban még nagyobb gazdasága fekküdt a magyar falusi gazdaság marhaállományában. Ez volt az ő kincstára: a mező volt a takarékpénztára. Az ökor készpénz-számba ment s realisabb számtani ábra volt, mint az angol font sterling s az indus lak rupia; a hazai törvény meghatározta az ökor és arany közti viszonyt, mert némely büntetés ökorzsámba ment. A nöbről bírsága volt 10 ökor. Jó módu gazdák kik fiaikat a németországi egyetemekre küldték ki teológiát tanulni, a szükséges tartásnépzt és tandíjt nem tallérokban, hanem göbolyokban küldték meg nekik s ez nagyon czél-zerű volt, mert ilyen négylábú pénznek, mire Augsburgba megérkezett, már árszója volt. Azért bátran lehetett volna ezt a „pengő pénz” mintájára „böög pénz”-nek nevezni. Azóban a magyar épen-séggel megfordította az elnevezést; neki a „marha” szó volt a kedvence; s épen az arany és ezüst ékszerreit nevezte „arany és ezüst marháknak.”

Egy krónikás adoma legjobban meg fogja világítani ezt a boldog korszakot.

A szathmári békekötés után Magyarország akkori egyik legnagyobb jobbgyköz-ség Hód-Mező-Vásárhely, Schlick osztrák tábornok opra donációjába a koronától.

Egy írási nagy község harmicezer lakkossal, mely akkora területtel bír, mint egy kis hercegség, a magyar aiföldi róna, melynek földje egy ölnyi mély televény s trágyá-zatlanul is husz magot ad a legszebb aczélos buzából. Hanem akkor nem volt még a Hód-vize kiszáraztva, Tisza és Hód minden esz-

Külföld.

Egész Muszkaországnak bűnhődnie kell most a czár ellen intézett merénylétért. A legzsarnokabb reakció nehezedik ezentúl a szerencsétlen népre. A czári ukáz, mely az új kivételes rendszabályokat elrendeli, gyalázt a tizenkilencz század szelleme ellen. Egész Oroszország katonai kormányzat alá vetetik; minden iskolák katonai felügyelet alá rendeltetnek; a kardos és pléghalléros főnök urak elfogathatók, számkivetésbe küldhetnek, elítélhetetnek mindenkit tetszés szerint. Ostromállapot alatt él ezentúl minden orosz alattvaló. Ez a czár köszönete az ujjongó, há-limákat rebegő nép számára. Midőn a szt.-pétervári városi tanács tisztelt s örömet sietett kifejezni a czár szerencsés megmenekülése fölött, a czár arra figyelmeztette őket, hogy a háztulajdonosoknak fel kell ügyelniök a lakókra, segédkezet kell nyújtaniok a rendőrségnek és gyanus személyeket nem szabad befogadni. A helyzetet — ugy monda — egész komvian kell tekinteni, különben nem sokára becsületes embernek nem lesz szabad az utcára mennie; reméli a városi tanács részéről azon közreműködést, a melylyel az tartozik. — Tehát kímekedés és erőszak mindenütt.

A Nihilistáknak husvét másodnapján ugy látszik, nagyobb tüntetés volt szándékukban. Csaknem ugyanazon pillanathban, midőn a czár megátumadtattott, egy fiatal ember, ki két nővel egy nyitott kocsiában ment, egy droszkében egy nyitott tábornokra lőt. A merénylőt azonnal elfogták. Hir szerint egy tábornoknak öltözött férfi ugyanazon időben egy lovas testőrkaszárnyánál azt mondá az őrt álló katonának, hogy az ez-zerrednemsokára fegyver alá szőlítják. Kazában pedig ugyanaz nap négy merénylőt követtetett el rendőri tisztviselő el, három tisztviselőt meg is ölték. A merényletek elkövetői (három férfi és egy leány) mind elfogták. Neveik: Abramoff és Agromovskaja, egy igen művelt, gyönyörű 17 éves leány. A meggyilkoltak egyike, Novikoff kerületi előjáró — mint egy orosz lap közli — a merénylőt előtt egy vendéglőbe lépett és így szólt a pinczérhez: Barátom, adj egy pohár pálinkát, talán ez lesz az utolsó. — A pinczér ehozta a pálinkát Novikoff felhaj-totta, kiment és ekkor agyonlőtték.

A Don vidéken ugyancsak a husvétii ünnepek alatt nyílt lázadás is tört ki Rostov-ban. Az összerövidült tömeg kihágása oly mérvet öltött, hogy a helyi rendőrség eszközei elégtelenné bizonyultak és katonai csapatok segélyre vált szükségessé. Százhatvan, Novocserkosszkból kirendelt s a tengeri ördögök noksághoz tartozó kozáknak sikerült végre reggel 4 óra tájban a rendőrség közreműködésével elnyomni a lázadást. Apr. 15-én a rend helyre volt állítva, ha igaz a hivatalos tudósítás. A zavarok kifosztották a rendőrfő-nök, a kerületi és városi felügyelők lakásait is a rendőrgazdaság iradjában, valamint két alárendelt rendőri hivatalban minden rendőri okmányt megsemmisítettek.

Városunk és megyénk hódelati feliratai a tegnapelőtti napon elküldettek.

Az első kívül lilászin bársony, belől antique moir tokban, arany dombor kinyomattal, rajta a feliratt: „Debreczen szabad királyi város hódelati felirata 6 császári és apostoli királyi felségeik ezüst menyegzője alkalmából 1879. április 24.” Az utóbbi tokja kívül cseresznye-piros bársony, belől kek moir, ezüst dombornyomattal, rajta a feliratt: „Dicsőségesen uralkodó Első Ferencz József ausztriai császár, Magyarország apostoli királya és Erzsébet császárné és királyné 6 felségeikhez általvaló hódelattal

tendően elárastták a rónát, azért gabona-termelésre, a miből a földesurak dézsát szedhet, nem volt az annyira alkalmas, mint marhatenyésztésre. A derek Schlick tábornok rá-jött rövid időn, hogy ez az ő roppant uradalmá neki semmit sem jövedelmez. Forlekedni pedig nem szeretett a jobbgyáival. Azt mondta nekik, hogy szivesen eladná őket negyvenzer forintért, ha találának valakit, a ki megvegye. A város előjárói erre felkerestek az akkor legnépszerűbb magyar gróft, Károlyi Sándort, s felszólították, hogy vegye meg őket Schlick tábornoktól a kínált áron. „De nekem nincs negyvenzer forintom!” mondá a gróf. „Hát hiszen mi adjuk hozzá a grófnak a pénzt!” mondanak a küldöttek. „De hát akkor inkább váltastok meg magatok számára magatokat!” „Hogyan? hogy mi nekünk ne legyen földesurunk? ne legyen a ki partuukat fogja, ha valami bajba jutunk? Nekünk földesur kell.” S megvetettek magukat a saját negyvenzer forintjukon Károlyi Sándor gróffal. Száz év múlva a mezőváros azzán ugyanazon grófi családól másfél millió forinttal váltotta meg magát az urberiségül.

Az új földesur azonban rövid időn ugyan-azt a tapasztalatot tette, a mit Schlick gróf; hogy ez az ő nagy uradalmá neki semmit sem jövedelmez. Mert ajándékozni, azt szeretett a régi magyar; de fizetni; ez nem volt kellemes szó előtte. Kivált rendezés, minden évben, bizonyos napon fizetni; ezt a legkeservesebb ünneppanák tartá, a mi a kalendáriumban előfordul.

(Folyt. köv.)

*) Felolvasta a szerző Bécsben, 1879. apr. 20-án.

nál, mutatja az, hogy már ezen csiptek el egy zsebmetszőt, kit épen rajtakaptak, a mint egy asszonyág zseben gyakorlati mesterséget.

Születési és halálozási statisztika. A múlt héten azaz apr. 13-19-ig született városunkban 39 gyermek, meghalt 44, tehát a halálozási többlet nem olyan nagy mint az előző néten. (apr. 6-12. szül. 33, meghalt 49.)

Az alsó szabolcsi tiszai ármentesítő társulat f. hó 28-án délután választmányi, 29-én pedig közgyűlést tart városi nagytanács-teremben.

Nekrológ. Dr. Baróthy Antal ügyvéd, ki aig egy év előtt költözött városunkba s városi tisztelőbeli ügyész is volt, a budapesti igazságügyért, kiből a tekintélyes Bészter-család kedves rokont s ismerőseit egy derek katona vesztettek Gyászoló özvegyet s két kiskorú gyermeket hagyott hátra.

Gyászír. Ujházy Károly helybeli orvost nagy csapás érte. Neje hosszas szenvedés után apr. 22-én elhunyt. Haláláról a gyászjelentés így hangzik: Szomorodott szívvel jelentősen szerettém, illetőleg anyáknéi BOCK MARIANNAK letele 59-ik évében hosszas szenvedés után f. évi ápril hó 20-án este 6 órakor történt jobbjére költözését. A boldognak hült tetemet f. évi apr. 22-én d. u. 4 órakor, a tekei-utcai 2166. sz. háználkint tartandó rövid ref. vallásos szertartás után a cegléd-utcai sírkertbe fognak örök nyugalomra tétetni; — mely vezetéshez tételre barátainkat, ösmerőseinket bátorosan szívet megnyitjuk. Debreczen, 1879. apr. 20. Ujházy Károly, gyermekei: Ede, Sándor, Maria, Beke hamvaira!

Bogdani Vanda (Van der Meer grófnő) pénteken lef. előző: a „Sevillai borbély“-ban.

Órley Flora k. a. a szini tanoda végzett növendéke, ki a nemz. színházban már többször fellépett, a múlt nyáron pedig Váradon rendkívül tetes mellett vendégszereplését a „Kisasszony feleségem“ cz. operett-el. Megvagyunk győződve, hogy a k. kisasszony kellemes meglepetése s nem kis mérvű tehetségevel — itt is csakhamar meghódítja a közönséget.

Jutalomjátékok. Ruszt József az igyekvő fiatal tenoristánk jutalomjátéka holnap lesz, adati fog a rég látott „Gerolesztin“ a „gy-herczegno“ cz. operette. — Mészáros Ilka jutalomjátékai pedig a „Kisördög“ cz. vígjáték kerül színe e hó 29-én.

Eljegyzés. Sárossy Géza nagyváradi adófelügyelő számszít, ki városunkban is huzamos ideig szolgált, közelb. jegyezte el Bieinkler Etelka kisasszonyt.

Temetés. Özv. Koss Gáborné ügyvéd özvegy elhunyt 77 éves korában. Temetése ma d. u. 3 órakor tartott meg. Béke poraira!

Több verekedés fordult a múlt hét folyamában elő, a mint új vásáros időkben különben is szokott lenni. Rendőrökünk nem mulasztotta el a kihágók ellenében a legszigorubbán eljárni.

Jókai Mór tegnapi tartotta a bécsi akademiái olvasó körben felolvasását, melynek közlését a „Hon“ után lapunk má tárczája elkezdte. Korszerű regényírónak a bécsiek igen rokonszemes kitüntetésekkel fogadták.

Soldonsé magyar darabokát fog énekelni a bécsi opera színházban tartandó esztortói díszelőadásban. Ugyanott a budapesti nemzeti színház táncosnői magyar táncokat mutatnak be és Rácz Béla zimbalmó-játékot. Egyik jelenetben bosnyákok fognak megjelenni a színpadon, kiknek a barátság jeleül kenyert és söt nyujtanak.

Derek zenészek a budapestiek. Azon monstre hangverseny, melyet husvétkor rendeztek s melyről már emlékeztünk, a szegediek javára 3367 frt 80 krajczert gyűjtözt.

A „Jogász-Szemle“ a jogász önképzőkör szaklapjának 9-ik száma beküldetett hozzájár. — Több érdekes közlemény van benne s különös figyelmet érdemel a sz. l. G. y. u. l. tanulmányja „a kamatokról“.

Gr. Lónyay Menyhért, mint a nagyváradi „Szabadság“ írja, megvette a bihari-

gyei Lónyay Tivadar-féle szentjánosi birtokot 170,000 frton. A vétel nyilvános árverés útján történt.

A divat átka. A következő mulatságos történetet olvassuk a „Temesvarer Zeitung“-ban. Egy nő nem tudott divatos szűk ruhája miatt átugratni egy szűk csatorna-tölcsért, mely a város egyik keskeny utcájában képződött. Egy udvarias katona tiszt látva zavarát, sző nélkül hozzálépett, átfogta derekát s a tulpartra helyezte. A csinos nőcske viállámó haragos szemekkel nézte végig. Uram, ki engedte meg önnek... mondá epésen fátólyát hátravetve. „Bocsánat asszonyom“, szólott a tiszt s azon percbeben ismét átnyalabolta a kedves terhet és a régi helyére tette vissza — reméltem most már semmi oka az aprehenzióra.

A prágai lövészernyő majd nagy szerencsétlenség történt kecsden. Baltazszi Hektor, ki kitűnő lovas, a gr. Eszterházy Miklós menjelt lovagolta, s a ló futás közben elbukott, maga alá szorítva lovasát, ki vällprezeczét elérte.

A monokoi fejedelem ő fonsége nagy bajban van a feleségével. A házi béke helyreállítására s minden skandalum megelőzésére a pápa megbízásából a strasburgi érsek Monacoba sietett. A fejedelemné, Maria-Viktoria ugyanis minden ár el akar venni ferjétől, hogy egy gazdag osztrák főurnak, T... herczegnek adhassa kezét.

Debreczeni színház.

(-y) Színe került nálunk is az „Ördög biállija“, mely Budapestben elő kezdetlenül fogadtattott. Részir előzte meg, tehát nem vártunk sokat tőle. De valmit mégis vártunk, és e várakozásunkban is csalódtunk. Az egész darab hosszú lére felelesztett, a kifrástásig untató semmisség, mely nélkülöz minden lélektanit alapot, következetességet, bonyolimat. Nincs egyetlen csak némileg is eredeti alakja sem, mindet láttuk már, sőt az egyes jeleneteket is, más darabokban, sokkal sikerültebben.

Egy kártyás, Áron Benedek (Mándoky) megszóktai özv. Fegyvernekyné (Foltyné) leányát Agnest (Törökne), mitűn az anya átokkal fenyegetés mellett megtagadta beleegyezését. Hát nyomorteljes évet ének együtt törtévénytelen házasságban, miálatt Áron saját és az árnyék pénzét is, mely kezelésére bízott, mind elkártyázá.

Csak ekkor, a második felvonás végén van szerencsénk a főszemélyek, ki addig nem jelelt meg a színpadon, hol csaknem az egész első felvonást Kecskés Klári leányasszonyrak (Nyilvay I.) kellett danolással és tésztagyúrassal betölteni. Most hazatérve Áron Benedek főbe akarja magát durrantani; ekkor neje belép s megakadályozza szándékában. A férj mindent megvall, mire a nő jól lehardja, s ő a legtorróbb szerelmi ömlengések közt menyreföldre fogadja, hogy többet kártyáznai nem fog, már most becsületet ember lére, dolgozik s boldogan fogna élni. Hát az árnyék elkötött pénzt nem keresi rajta a hatóság? — gondolja bámulva a néző, a mire azonban a szerző nem ad feleletet.

Malatt a nő kimegy, a férj oda menév gyermeke bölcsőjébe, megcsókolja az alvó kisedet s ekkor észreveszi a pénzt, melyet a nő anyja, ki 6 év után először kereste fel ez est-én leányát, titokban oda rejtett volt. Elloplója s szalad a kártyasztalhoz. A fogadóba, a kártya-compánia rendes gyűlélyére, pandurhadnagy érkezik s miután a fogadással órahosszat a legnaivabb discursust folytatta s vallotta a felől, a mit már ugy is tudott, elfogadja a kártya-compániát, illetőleg annak egy véletlenül kitévedt tagját s Áront, ki most már a saját családjától elcsizett ötven aranyat is elvesztette. De ekkor belép a nő, ki igaz, hogy férjét a pénzzel eleresztette, holott a nyitott ajtón látta az egész bölcsői jelenetet, de azért a kártyabárlangba egy óra mulva utána megy. Áron meglátja s azt mondja: „Ezt a nőt nem ismerem.“ Hogy miért, nem tudjuk. Talán, hogy a jelenet annál tragikusabb legyen. Áront elfogják.

De hogy-hogy nem, kiszabadul s elmegy anyósához, visszakövetelni nejt? Nem adák s ez is vonakodik követni. Kést ragad, meg akarja ölni, de a belépő asztaloslegény odább löki, a nélkül, hogy a kést elvenné tőle. Hiszen akkor az utolsó jelenet elmaradna. Pandurok jönnek, azt hínné az ember, hogy az árva pénzért, de erről az egész darabban tovább semmi szó nincs. Elég az, hogy jönnek s el akarják fogni a dühöngőt. Ez földhözteremti az egyik pandurt, harmat megkegel, — de a kik azért állanak, mint a Sion hegye, — kiszalad és odakinn megöli magát.

Van még a darabban egy öreg asszony, a már említett anyja, a ki leányát kiátkozza, hat év mulva fölkeresi, később magához veszi, a családnak ájtatosan olvassa naponta a bibliát s legényét, mikor ez fogadott leányát megkéri, kölyközi és „megrázás“-sal fenyegeti. Az idős asztaloslegény Borsos János (Traversz), ki Ágnes után ugy elbuzsaja magát, hogy rövid idő mulva — házat vesz, melyet aztán Ágnes gyermekei nevére irat. A fogadott leány Kecskés Klári (Nyilvay Irma), ki Borsost szereti, de azért szerző a darab végén hamarosan összeadja Marczival (Sarkadi) a felszabadult inással, minők ideje is különben, mert ha még soká kéne, végelesz a darabnak.

Mit mondhatnák az előadásról? A közreműködők hiában igyekeztek szerepököl valmit csinálni, a közönség nagyon elégedetlenül távozott.

Csodálkozunk, hogy az igazgatóság épen e darabot adta emelt árkakkal és bérletszűnetben; talán lehetne az eddigelő oly szép példát tanusított közönség irányában s a vidékiekre is egy kis tekintettel?

Vegyések.

Egy fővárosi színész nő vidékre ment vendégszereplni, hol Lisztes pékmeister vendége volt, ki mint nagy művésztársó karddal nem engedte volna másnak át ezt a dícsőséget.

Panna a szolgálói leányzó előtt azonban igen kevés romonója léven a színésznének, a vendégelő nyakrafőre gorbombáskodott. Meghajtja ezt Lisztesnek, s menten maga elé idézi Pannát.

Hát hogy mersz te gorbombáskodni azzal az asszonnyal, azért hogy csak színész? Bizony, bizony, még te is lehetsz azzá. Az ember soha sem tudja, mire jut, Panna!

Egy jászóvárosi házmaster leánya egyszer csak eltűnik az apai házból. A szerencsétlen apa nagy lélekszakadva fut a kapitányságra, hogy keressék meg neki a leányát.

Hogy néz ki? Hát kérem aláson szép, szőke leányka, de leginkább meg lehet ismerni arról, hogy 3 évvel fiatalabbnak léz ki, mint a menyini idős.

Bertheadandó — tábornokok. A „Molva“ című pétervári lap szerint Oroszországban az a szokás kapott lábra, hogy lakodalmakra és más ünnevényekre nyugalmazott tábornokok teljes parádében vétetnek bérbé. E szokás főleg a polgári osztályokban divik; — a tábornokot ezüst rubelt kap rendes béru. De ha sok érdemeje van, úgy a bér nagyobb. A bérbé vett tábornok teljes díszben jó, hogy az ünneplő fényét emelje. A bérosszegek kívül élt, italt is kap és rendszeren leiszszá magát. Ez is orosz nemzeti szokás.

X. ur megcsalja kedvese, egy tánczosú X. ur élnék szemrehányásokban tört ki. Nevet akarom tudni, vetélytársamnak, kisasszony! mondá határozottan.

Majd persze. Nem mondja meg, nem? Nem. Mit gondolsz? Vagy te tán szeretnéd, ha nevedet megmondanám a többinek? No ládd!

Megnyugtás. Mokány Bercki vizitben van egy új ismerősenél, kiknek két leánya van, az egyik egy nyolc, a másik 17 éves. Mokány Bercki szeretetreméltó akar lenni a mama iránt s beszéd közben a körülötte ténfergő kis leányt felkapja s hopp!... huszár-

módra ráülteti a térdére, hadd nyargaljon a kicsi. A gyereket nagymértékben mulattatta az a gyakorlat s a mama jóízűden mosolyog látogatójára. Mokány Bercki azonban még jobban meg akarja nyerni a mama kedvét s a mint a kis lány megelégelve a „lovaglás“, leszállt térdéről, szeretőreméltó mosolylyal átkarolja a nagyobbik derekát.

No, most már magára a sor, kisasszony. Gyűjtek!

A mama ijedten felugrik, látván, hogy Mokány ur a 17 éves leányzót ugyanazon módon akarja mulattatni.

Mit akar — az istenért?! No féljen nássám, — felel Bercki barátunk nagy betykén. — elbirom én a nagyobbik kisasszonykát is!

Közgazdaság.

Evi jelentés

a debreczeni m. k. gazdasági tanintézet gazdaságról az 1878. évben. felolvasott a debreczeni gazdasági egyesület 1879. évi mártius 10-én tartott választmányi értekezletén.

Rottler József tanár mint a tanintézet gazdaságának kezelője kérelem folytán szíves volt, a földm. ipar s keresk. miniszteriumhoz hivatalból benyújtott évi jelentését szabad használatra átengedni. Megragadtam tehát az alkalmat s bátor vagyok alábbiakban e jelentést az egyet. választmányának bemutatni, mert úgy hiszem, hogy a választ. meg fogja győzni arról, hogy az intézet gazdasága hivatali kezében van s kezelését öszerkesztéssel igazolja azon áldozatkészséget, melyet Debreczen városa az orsz. gazdasági intézet felállításánál tanusított. Hangzik pedig a jelentés következőkép:

Az 1878-iki év mezőgazdaságunkra nem mondható kedvezőnek. Kedvezőtlenné időjárás, a terményárak nyomott-ága az eredményeket egy a növénytermelés mint az állattenyésztés terén a múlt évhez képest csökkentette.

Erős tél után szaraz tavasz következett, mely szárazság az aratás kezdetéig nyult a nyárba. — Majus 8-án és 11-én erős dér volt mind meg anyit tévezője a növény fejlődés megelnyítésének, és a baromtenyésztés megnehezítésének. Különösen a tavaszi vetemények és takarmányok szenvedtek sokat az időszekek alatt.

Az aratás kezdetével beállott az esőzés és meg nem szűnt késő őszig; a csapadék tehát a nyári hónapokban sokkal több volt, mint mennyire szükség lett volna; de káros hatása leginkább a termények takarítása körül nyilvánult s habár a nedves időjárás a kapás növényekre, különösen a répára jó hatással volt, egyégy takarmány, mint zabos búkköny, luczerna, muhar és egyébek száritása és betakarítására károsan hatott annyira, hogy ez időtől fogva őszig nem lehetett jó minőségű takarmányt a cs-ürbe vinni. A tavasziak száritása is rossz minőségű lett.

Össze hasonlítván az 1878. évi termelési átlag eredményeket az 1877. évi átlagokhoz következőkép:

a) A kalászos növényeknél búzabán a 1878. évi termés átlag volt holdanként 23 és 1/2 kerszt, szemben 13 3/4 hektoliter, — a múlt évi átlag volt 30 kerszt — 15 hekt. — 1877-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1876-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1875-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1874-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1873-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1872-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1871-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1870-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1869-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1868-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1867-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1866-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1865-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1864-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1863-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1862-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1861-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1860-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1859-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1858-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1857-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1856-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1855-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1854-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1853-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1852-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1851-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1850-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1849-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1848-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1847-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1846-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1845-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1844-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1843-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1842-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1841-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1840-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1839-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1838-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1837-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1836-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1835-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1834-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1833-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1832-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1831-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1830-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1829-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1828-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1827-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1826-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1825-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1824-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1823-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1822-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1821-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1820-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1819-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1818-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1817-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1816-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1815-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1814-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1813-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1812-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1811-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1810-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1809-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1808-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1807-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1806-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1805-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1804-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1803-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1802-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1801-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1800-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1799-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1798-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1797-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1796-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1795-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1794-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1793-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1792-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1791-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1790-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1789-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1788-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1787-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1786-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1785-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1784-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1783-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1782-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1781-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1780-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1779-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1778-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1777-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1776-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1775-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1774-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1773-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1772-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1771-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1770-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1769-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1768-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1767-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1766-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1765-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1764-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1763-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1762-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1761-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1760-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1759-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1758-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1757-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1756-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1755-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1754-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1753-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1752-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1751-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1750-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1749-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1748-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1747-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1746-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1745-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1744-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1743-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1742-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1741-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1740-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1739-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1738-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1737-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1736-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1735-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1734-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1733-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1732-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1731-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1730-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1729-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1728-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1727-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1726-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1725-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1724-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1723-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1722-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1721-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1720-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1719-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1718-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1717-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1716-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1715-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1714-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1713-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1712-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1711-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1710-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1709-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1708-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1707-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1706-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1705-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1704-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1703-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1702-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1701-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1700-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1699-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1698-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1697-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1696-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1695-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1694-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1693-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1692-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1691-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1690-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1689-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1688-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1687-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1686-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1685-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1684-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1683-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1682-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1681-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1680-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1679-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1678-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1677-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1676-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1675-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1674-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1673-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1672-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1671-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1670-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1669-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1668-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1667-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1666-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1665-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1664-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1663-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1662-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1661-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1660-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1659-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1658-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1657-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1656-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1655-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1654-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1653-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1652-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1651-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1650-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1649-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1648-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1647-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1646-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1645-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1644-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1643-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1642-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1641-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1640-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1639-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1638-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1637-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. — 1636-iki átlag volt 28 kerszt — 15 hekt. —